KÕIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHINEGE!

Tallinna POLÜTEHNIK

Nr. 24 (438)
XVIII aastakäik

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA.

Reedel, 1. juulil 1966

Head ja kosutavat õppevaheaega!

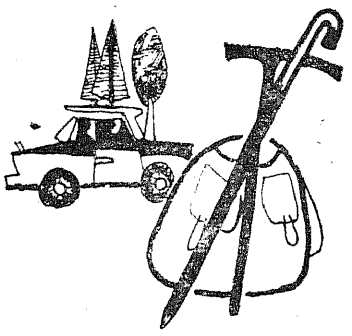

TAGASI LOODUSE JUURDE

RIIKLIKU KOMISJONI EES

20. juuni hommik algas keemiakorpuses veidi äreva sagimisega. Kümmekond toiduainete tehnoloogia eriala lõpetajat valmistusid kaitsma oma diplomitöid.

Kell 10 avas riikliku komisjoni esimees toiduainete tööstuse ministri asetäitja L. Lüüs istungi. Esimesena astus «tulle» Karmen Fialka, kellel valmis uurimistöö mikroorganismide kasvatamisest sügav- ja pindmeetodil Uurimuslikku laadi diplomitöö oli ka Kristi Rajal. Diplomandid esitasid edukalt endi tööd ja vastasid sisukalt komisjoni liikmete küsimustele. RK tunnistas nende tööd kaitstuks hindele «väga hea». «Merehõnguliste» diplomiprojektidega esinesid Arvo Kolju ja Aadu Vesmes. Mõlemad kündsid diplomipraktika perioodil oma esimesed ookeanivaod — Arvo Kolju Ameerika ranniku lähedal Georges'i madalikul, Aadu Vesmes Põhja-Atlandi vetel — saades projektide tarbeks vajalikke praktilisi teadmisi. Arvo Kolju projekteeris püügilaeva tehnoloogilise osa töötamiseks Edela-Aafrika tingimustes, Aadu Vesmese projekt käsitles ujuvbaasi «Johannes Vares» rekonstrueerimist. Sisukad tööd ja hea esinemine pälvisid kõrgeima hinnangu.

Diplomandide vastused esitatud küsimustele näitasid, et puhttehnoloogilist osa puudutavad küsimused ei valmistanud raskusi, küll aga kiputi mõningatele insener-tehnilistele küsimustele vastust võlgu jääma.

Karmen Fialka

Riiklik komisjon hindas «väga heaga» veel Aade Lemberi ja Reet Sepa diplomitööd — esimene projekteeris karamellitsehhi kondiitritoodete vabrikus «Kalev», teine moodsa kohviku Lasnamäe kaunile nõlvale. Ülejäänud diplomandid kaitsesid oma tööd hindele «hea».

Riiklik komisjon andis kõigile diplomandidele insener-tehnoloogi kvalifikatsiooni toiduainete tööstuse tehnoloogia alal ja soovis edu edaspidises tegevuses.

Lubatagu ka meil, endistel rühmakaaslastel «vanadel» inseneridel, suruda oma noorte kolleegide kätt ja soovida palju jõudu vabariigi toiduainete tööstuse arendamisel!

A. TALVARI

Koorid laulsid merel

Ilm ähvardas meie jaanilaupäeva traditsioonilise vihmaga segada. Kui aga instituudi akadeemilised koorid kogunesid «Kalevi» Jahtklubisse, oli ilmataadi tuju paranenud ja kõigi ootusärevus oli suur. Oli ju kavatsusel teha jahtidel huvitav sõit merele. Sõidu organisatsiooniliste küsimuste lahendamine võttis aega tubli tunni. Selle tulemusena ei lubatudki meid jahtidele, kuna ilm oli väga vaikne ja meie jõudmine Tallinna Merekooli õppelaevale «Vega» oleks võtnud liiga palju aega. Sõiduriistad muretsesid meile aga piirivalvurid, kes ei pidanud paljuks viia meid kaatritel laevale.

«Vega» ümber aga hakkas kogunema üha rohkem jahtlaevu ja kaatreid meie purjesportlastega ja Balti regatist osavõtvate külalissportlastega. Niipea kui viimased lauluvennad jõudsid laevale, pandi viisid rõkkama. Laulsime tervitusi eestlastele, venelastele, soomlastele, tšehhidele ja sakslastele (kõigile nende oma lauludega). Nagu valged kajakad tiirlesid jahid kuulajatega ümber «Vega». Jaaniööd tervitati rakettide ja ilutulestikuga. Ei puudunud ka traditsioonilised jaanituled, mis põlesid kaatrite ja jahtide külge kinnitatud väikestel praamidel. Vaatepilt oli ülitore.

Kell oli juba ammu-ammu üle kesköö, kui lõpetuseks lauldi traditsioonilist «Koitu». Meremehed olid lahkelt nõus meid «Vegal» viima uuesti Piritale, kuid selgus, et mingi tross oli end kerinud ümber laevavindi ja seda ei saadudki lahti. Nii pidime jälle kasutama piirivalvurite lahket abi.

Kui jõudsime uuesti kaldale, ei olnud kellelgi veel tahtmist lahkuda ja «maha magada» meie põhjamaiselt ilusat valget ööd. Maismaainimeste kombel tehti suur jaanituli Pirita jõe äärde. Laulud ja tantsud jätkusid endise hooga veel kaua-kaua. Alles hommikutundidel hakati sammuma linna poole. Teepeal leidsid neiud veel aega, et vana tava kohaselt korjata seitset sorti lilli ja panna need enne uinumist padja alla, et siis näha unes oma tulevast. On ju jaaniöö võluöö . . .

Akadeemilise naiskoori kroonik R. PEHME

IGAKORD TEHNIKA EI AITA!

MÕNE REAGA

Rühm ehitus- ja elektrotehnikateaduskonna üliõpilasi sõitis praktikale Taškendi ehitusplatsidele. Kaugesse liiduvabariiki jäädakse septembrikuu alguseni.

* * *

Üliõpilaste ehitusmaleva sõiduks saartele käivad viimased ettevalmistused. Esindajad sõitsid juba kohale ja võtsid ehitusobjektid vastu. Teised maleva mehed ja naised asuvad teele pühapäeval.

* * *

Vastuvõtukomisjoni ruumi ilmub päev-päevalt ikka rohkem keskkoolide ja tehnikumide lõpetanuid. Siiani on vastuvõtueksamitele pääsemiseks esitatud üle saja avalduse. Kaugõppe teel on soovijaid kuuskümmend viis, päevases üle kolmekümne. Päevases osakonnas on praegu «juhtijaks» majandus- ja elektrotehnikateaduskond.

Milline eriala «tõmbab» seniste tähelepanekute järgi kõige rohkem? Siiani automaatika ja telemehaanika ning raadiotehnika. Muidugi võib pilt üsna hoopis teiseks muutuda.

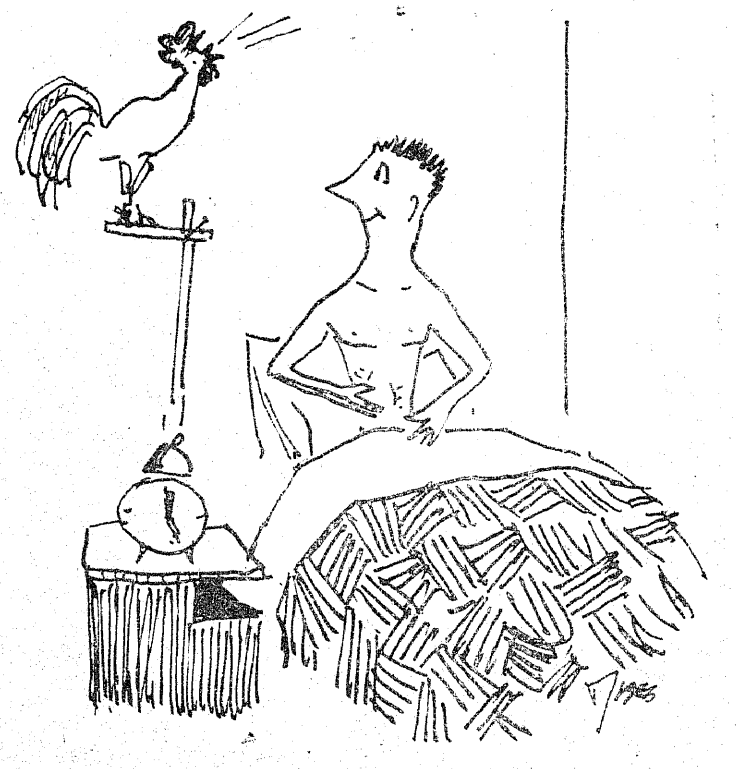

TÕIV JOANDI

TAGANT RAJA

Meiningeni Õpetajate Instituudi üliõpilased kasutavad oma teadmiste täiendamiseks mitmesuguseid võimalusi. Hiljuti hakati igal nädalal korraldama vene keele päevi.

* * *

Berliini Humboldti ülikooli ja Budapesti Aiandusülikooli vahel sõlmiti teadusalase koostöö leping. Õppeasutused hakkavad vahetama õppejõude ja üliõpilasi ning ühiselt lahendatakse ka arvukaid teaduslikke probleeme.

Pidulik aktus «Estonias»

Laupäeval, 2. juulil kell 12 toimub «Estonia» kontserdisaalis Tallinna Polütehnilise Instituudi 1966. aasta lõpetanute pidulik aktus.

Aktusel on kaastegevad instituudi koorid ja teised isetegevuslased.

Tantsisime Haapsalus

Käisime ühel laupäeval kaunis Haapsalus. Laulupäev oli algamas. Sellel õhtul aga toimus rahvakunstiõhtu. Liikusime meiegi rongkäigus peoplatsile ja esinesime koos teiste tantsijate ja isetegevuslastega seal. Kandsime ette Salme ja Ott Valgemäe seatud «Läki matkama», rumeenia rahvatantsu «Cala-Breaza», Enn Loo seatud «Heinal», kanada tantsu «Virginia Haspel» ja muudki. Rahvast oli palju, aplausid tugevad.

Öösel aga istusime Tšaikovski pingil, kuulasime ööbikuid ja imetlesime kaunist merd...

Tuleval nädalal asub neli paari tantsijaid meie hulgast pikemale teekonnale. Nad lähevad Rostockis peetavale Läänemeremaade nädalale. Seal esinetakse kümne tantsuga.

Meile teeb rõõmu see, et «Kuljuse» rahva töö ja pingutused on saanud tähelepanu ja tunnustuse osaliseks.

H. TIIDO

I. SOIDRA

Kümme päeva

NELI VÄITEKIRJA KAITSMIST ÜHEL PÄEVAL

ARVO ADAMSON

Ehitusteaduskonna Nõukogu ees kaitses oma väitekirja arhitektuurikateedri vanemõpetaja Arvo Adamson. Töö käsitles Tallinna linnamüra ja selle vastu võitlemise küsimust. Ametlikeks oponentideks olid tehnikadoktor H. Laul ehituskonstruktsioonide kateedrist ja tehnikakandidaat I. Šiškin Moskva Ehitusinseneride Instituudist.

Arvo Adamson lõpetas meie instituudi 1954. aastal ja töötas seejärel kuus aastat projekteerimise instituutides. Ta astus 1960. aastal TPI aspirantuuri ehitusfüüsika erialale. Dissertatsioonitöö käsitles meie oludes väga teravat ja raskesti lahendatavat küsimust — võitlust linnamüraga. Peale hoolikalt teostatud linnamüra mõõtmise sisaldab töö veel uurimusi müra levimise kohta piki maapinda ja läbi taimestiku, põõsaste ja puude.

Uurimistöös toodud ettepanekute rakendamine tegelikku ellu võimaldaks vabastada linnaelanikud suurel määral müra tüütava ja tervist kahjustava mõju eest.

Nii oponendi kui ka teistelt uurimisasutustelt saabunud arvamused rõhutavad tehtud töö aktuaalsust ja teadusliku töö oskuslikku teostamist. Jääb loota, et töö tulemused aitavad kaasa Tallinna muutmiseks vaiksemaks ja mugavamaks linnaks. Noorele kandidaadile aga soovime jõudu tulemuste juurutamisel ja edasirühkimisel tehnikadoktori astmele.

* * *

Assistent Ants Vaimel kaitses TPI Ehitusteaduskonna Nõukogu ees edukalt oma dissertatsiooni «Eesti NSV lubjakivikillustik asfaltbetooni koostisosana».

Dissertandi käsitletud teema on rahvamajanduse seisukohalt väga aktuaalne, sest Eesti NSV maanteedevõrgu rekonstrueerimisel ehitatakse aastast aastasse ikka rohkemal määral asfaltbetoonist teekatteid.

Teedeasjanduse üheks põhinõudeks on aga see, et kasutada teede ehitamiseks võimalikult rohkemal määral kohalikke looduvarasid.

Nagu teada, on meil põlevkivibituumenit kui ka paasi, kuid kas kohalikust paekivist valmistatud killustik kõlbab asfaltbetoonteekatete ehitamiseks?

ANTS VAIMEL

Dissertant Ants Vaimel lahendas selle aktuaalse põhiprobleemi väga originaalsel ja sügavalt läbimõeldud viisil. Ta uuris eeskätt killustiku tööd teekattes. Järgnevalt töötas väga põhjalikult läbi nii Nõukogudemaa kui ka selle ala väliskirjanduse (150 autorit), avastades seejuures senikasutatavates katsemeetodites esinevaid puudusi ja mahajäävust.

Lähtudes neist tulemustest, töötas ta välja uue ja originaalse meetodi uurimistööde teostamiseks ja konstrueeris omapärase ja senistest seadmetest täiuslikuma katseseadme, mille abil on võimalik katsetada üheaegselt 32 teekatteliiki veoauto rataste koormuse all, imiteerides seejuures ka ilmastiku mõju osatähtsust teekattele.

Loodud aparatuuri abil avanes dissertandil võimalus hinnata ühe või teise teekatte tööd tervikuna ja töötulemusena anda teedemajanditele positiivseid soovitusi kohaliku paekivikillustiku kasutamiseks asfaltbetooni segude valmistamisel ja sellest teekattealuste ning katete ehitamiseks linnatänavaile ja autoteedele.

Olgu siinjuures mainitud, et dissertant Ants Vaimel kuulub eesrindlikumate maanteelasteteedeinseneride perre, sest ta on oma 16-aastase praktilise tööstaaži kestel täitnud kõige mitmekesisemaid kutsealaseid ülesandeid, jõudes välja Tartu Teedevalitsuse peainseneri ametkohani. Eduka pedagoogina on assistent Ants Vaimel töötanud ka mõned aastad Eesti Põllumajanduse Akadeemias ja lõppeval õppeaastal TPI-s.

Ei ole kahtlust, et tehnikakandidaat Ants Vaimel kujuneb kvalifitseeritud õppejõuks Tallinna Polütehnilises Instituudis loetavate teedealaste distsipliinide alal ja heaks konsultandiks tootmisala töötajaile.

* * *

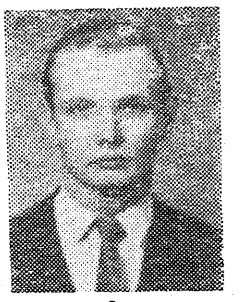

KAARLI UROV

TPI orgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri assistendi Kaarli Urovi dissertatsioonitöö teemaks oli «Mõnede Nõukogude Liidu põlevkivide orgaanilise aine keemilise struktuuri uurimine».

Väitekirja oponeerisid Eesti NSV TA Keemia Instituudi sektorijuhataja keemiateaduste doktor professor A. Fomina ja Küberneetika Instituudi sektorijuhataja tehnikakandidaat E. Lippmaa.

Kaarli Urovi uurimistöö tulemused heidavad uut valgust NSV Liidu põlevkivide orgaanilise aine keemilisele struktuurile ja aitavad kaasa edasiste uurimistööde kavandamisele selles valdkonnas.

Oponentide, sõnavõtjate ja saabunud retsensioonide põhjal tehti üksmeelne otsus — lugeda Kaarli Urovi uurimistöö kordaläinuks ja Keemiateaduskonna Nõukogu omistas talle tehnikakandidaadi teadusliku kraadi.

* * *

MARET MIKKAL

Keemiateaduskonna Nõukogu ees kaitses väitekirja orgaanilise keemia kateedri assistent Maret Mikkal. Väitekirja oponeerisid TPI anorgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri juhataja, tehnikadoktor Enn Siirde, ja TA Keemiainstituudi sektorijuhataja, tehnikakandidaat Olaf Eisen.

Dissertatsioonina esitatud sisuka töö tulemusena õnnestus Maret Mikkalil kujundada menetlus nafta süsivesinik-gaaside oksüdeerimiseks äädikhappeks õhuhapniku toimel. Uus viis, erinevalt varemtuntud menetlustest, on apartuurselt lihtsam ja võimaldab saada hea saagisega küllalt puhast hapet. Tooraine küllus meie naftakeemia ajastul ja äädikhappe vajadus väga mitmesugustele tööstusharudele teevad töö tulemused aktuaalseks. Dissertatsioonitöö tõi selgust süsivesinike oksüdatsiooni mehhanismisse vanaadiumoksiid-katalüsaatoril ja seetõttu on sellel oluline teoreetiline väärtus.

Nõukogu tunnistas Maret Mikkali tehnikakandidaadi väärilisks.

V. MIHKELSON

«Tuhande järve maal»

«Vanemuine» kinnitab otsad Helsingi sadamas. Ees seisab üle nädala kestev reis Soome Üliõpilasorganisatsioonide Liidu külalistena. Astume kolmekesi sadamakaile: Jaak Kaarma — TRÜ komsomolikomitee sekretär, õigusteaduskonna diplomand, Riho Altrov — Tallinna Riikliku Konservatooriumi komsomolikomitee sekretär, kolmanda kursuse üliõpilane dirigeerimise erialal ja nende ridade autor, ühiskondliku ametinimetusega Eesti NSV Üliõpilasnõukogu esimees.

Tollihoones ootavad juba vanad tuttavad, novembrikuus SÜL-i delegatsiooni koosseisus Tallinnas ja Tartus käinud liidu peasekretär Kari Rahiala ja aseesimees Kari Sipila. SÜL-i esimees või president on käesoleval aastal uus ja senini tuttav ainult nimepidi. Tutvume — tema on Veiko Löittiniemi.

Selgitav märkus: Soome Üliõpilasorganisatsioonide Liidu juhatusse kuulub kümme inimest, kes valitakse üheks aastaks. Juhatuse liikmed palka ei saa, see on nn. auamet. Peasekretär ja sekretariaat on palgaline ning kinnitatakse ametisse Liidu juhatuse poolt. SÜL-i praegune president on põhitöökohaga Soome raudteede informatsiooniteenistuse pressiosakonna juhataja.

Istume SÜL-i poolt meie visiidi ajaks laenutusbaasist võetud autosse (SÜL-ul endal autosid ei ole). Veerand tunni pärast jõuame Helsingi Ülikooli üliõpilasorganisatsioonile kuuluvasse «Domus Academicasse».

Õppehooned ja laboratooriumid on Soomes kõrgemate õppeasutuste omanduseks. Ühiselamud, üliõpilassööklad ja saunad kuuluvad üliõpilasorganisatsioonidele ja töötavad kommertsprintsiibil. See tingib suhteliselt kõrge tasumäära — näiteks koha eest ühiselamus 70—150 marka, s. o. 20—40 rubla kuus. Vaatamata sellisele meie mõiste järgi kõrgele üürimäärale loetakse seda soome üliõpilaste hulgas odavamaks kui erakorterit, kusjuures ühiselamusse pääseb umbes üks kolmandik soovijatest.

Helsingi. Rautatietori

Õhtusöögil tutvustatakse meile reisiprogrammi. Kaheksaks päevaks on see küllaltki mahukas. Marsruut läbib Tampere, Jyväskylä, Lahti ja Turu. Viimased kolm päeva on jäetud Helsingile.

Tampere ülikool on loodud nn. kõrgemate koolide hajutamise programmi alusel. Hoonete kompleks on maksimaalselt kaasaegne. Siseruumide suurendamiseks või vähendamiseks kasutatakse ulatuslikult liikuvaid vaheseinu. Need on ehitatud lõõtsakujuliselt, mis tagab ruumide eraldamisel vajaliku heliisolatsiooni. Etteruttavalt võib öelda, et taolist tehnilist lahendust kasutatakse kõigis uute kõrgemate õppeasutuste hoonetes, nii Jyväskyläs, Otaniemis ja mujal. Üliõpilasi majas enam ei ole, sest Soome kõrgemates koolides lõpeb õppeaasta mai keskel ja algab 15. septembril. Enamik üliõpilasi töötab õppevaheajal, püüdes hankida vajalikke vahendeid järgnevaks õppeaastaks. Suuremal arvul on nad siis ehitus- ja põllutöölised, turismijuhid ja kelnerid, suvekohvikute ettekandjad jne.

Lõunasöögi järel üliõpilasmajas oleme jälle teel, õhtuks peame jõudma Jyväskyllä. Teel lepime SÜL-i välissuhete sekretäri Juhani Lompolaga, keda me Jussiks nimetame, kokku, et omavaheliseks kõnekeeleks jääb eesti-soome keele segu. Mõnikord tekitab see lõbusaid, teinekord ka piinlikke arusaamatusi.

Siinjuures märgin, et keelelisi viperusi tekib ka hiljem, eriti sõnade puhul, millised eesti ja soome keeles vormilt langevad kokku, olles aga erineva tähendusega. Seetõttu juhtudel, kus on vajalik täpsem arusaamine ükseisest ja ametlikel läbirääkimistel, kasutame inglise keelt. Soome üliõpilasorganisatsioonide aktiivi hulgas on inglise keele oskus suhteliselt hea, vene keele oskus seevastu minimaalne.

Jyväskylä ülikooli hoonetekompleks on ehitatud viieküm-nendatel aastatel. Projekti autoriks oli äsja surnud üle maailma tuntud soome skulptor-arhitekt Väino Aaltonen. Põhimaterjaliks punane tellis, mida oskuslikult kasutatakse ka sisekujunduses. Nii on enamik põrandaid laotud serviti tellistest.

Hilisõhtul avaneb meil võimalus osa võtta värskelt üliõpilasmütsi saanute peoõhtust linna kohvik-restoranis. Soomes saavad valge üliõpilasmütsi kõik gümnaasiumi lõpetanud ja neid nimetataksegi üliõpilasteks. Seljataga on neil 12 aastat kooliteed. Meile öeldi, et sellistest üliõpilastest astuvad tegelikult kõrgemasse kooli umbes pooled (vastava statistika puudumise tõttu on see hinnang võib-olla ka ebaõige). Ülikooli pääsemiseks tuleb värske üliõpilasmütsi omanikul sõltuvalt erialast sooritada üks kuni kolm sisseastumiseksamit, kusjuures konkursi korral võetakse arvesse ka gümnaasiumi lõputunnistus. Üliõpilasmütsi kantakse Soomes ainult pidulikel kokkutulekutel, aastapäevadel ja muude sündmuste puhul. Valge üliõpilasmütsi on ühtne kogu Soomes. Ülikoole eristavateks sümboliteks on üle rinna kantavad värvipaelad, millede laius näitab kandja

Suvistele matkateedele

Kui te — ehitusmaleva liikmed õi muud matkamehed — olete uvisel puhkepäeval Saaremaa ealinnast Kihelkonna poole teel, iis teete tavaliselt Kärla tagu- e suure metsa serval väikese eatuse. Siis umbes pooltosinat cilomeetrit rännakut ja — vasa- cul pool teed köidab teie tähele-

Talumuuseum

panu põlispuude alla peidetud talu harukordselt paljude hoonetega. Samas loete sildilt — «Mihkli Talumuuseum».

Õuel võtab saabujad vastu lõbus taat. See mees on Jakob Reht — 79-aastane «Mihkli» põliselanik. Nii palju huvitavat kuulete temalt saare vanade ehitusmeistrite ja kalameeste tööst, elust külas aastakümneid tagasi ja sellest, kuidas «Mihklil» on elanud kuus põlvkonda põliseid põlluharijaid ja meistermehi, selle talu hoonete saamisloost. Te näete seal haruldast vallasvara «ratastemajas» aitades ja rehealuses, näete ilusate mustritega vanu õllekappasid, ainulaadseid vanu tööriistu ja kuulete, et talumuuseumis leidub tervelt tuhat vallasvaraeset...

Läheme Vilsandile

Nüüd aga astume edasi lääne poole... Varsti kaob mets ja meie ees laiutab laias kaares Läänemeri. Jõuame Kihelkonna alevikku. Vana kellatorn, silmapiiril tumeda metsaga Vilsandi saar, selle tagatipul sihvakas tuletorn.

Seal Vilsandis või õigemini selle taga asub ju kuulus linnuriik. Ka seal peab ära käima. Kihelkonna rahvas annab meile nõu: «Kui paadisõitu soovite siis minge alla Papisaare sadamasse. Aga — te võite ju soojal suveajal Vilsandi ka jalgsi minna. Näete — see tee viib Kuusnõmmele. Seal küsige nõu, küll teile öeldakse, kuidas sinna kõige kaugemale neemele pääseb. Sealt astuge läbi vee...

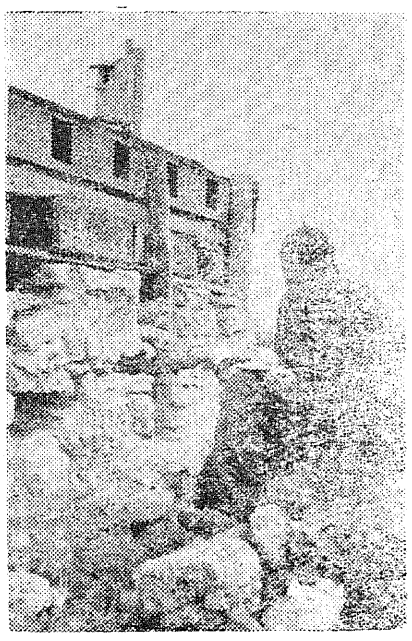

«Kui Vilsandile jõuate, sinna võrgumaja juurde, siis seadke sammud kahe pukktuuliku poole. Paetara taga asub «Mändri» talu. Astuge sinna sisse!»

Liigume nüüd jutujärjega oma sammudest-sõitudest pisut ettepoole. Otse Vilsandi lääneranniku naabruses, umbes sama mao peal kus aerudele alles paraja hoo sisse saab, seisavad kuus väikest kaljusaart. Nende pindala teeb kokku neli hektarit Saarekesed koos neid piirava mereribaga moodustavad ainulaadse linnuriigi — Vaika riikliku looduskaitseala.

See kaitseala loodi juba 14. augustil 1910 kui esimene taoline Eestis ja kogu Baltikumis. Vahepeal on looduskaitse Eestis üle elanud tõusu- ja langusperioode. Teise Maailmasõja päevil hävines varemalt paljudes riikides hästituntud Vaika linnuriik peaaegu täielikult. Uue looduskaitseseaduse kehtestamise ja looduskaitsealase tegevuse taaselustamise tagajärjel taastati Vaika linnuriik aastail 1957—58 uuesti

Vaika linnuriigi «valitseja» Leo Aumees (pildil tavalisel ringkäigul ühel väikesel kaljusaarel) palub astuda «Mändri» talu eluhoonetesse. Talutubades otseses mõttes siin juttu teha enam ei saa, sest seinad on pilte ja plakateid täis. Siin on avatud näitus «Vaika Riiklik Looduskaitseala».

Ühel stendil näete Vilsandi ümbruse skeemi. Vaika saared tekkisid päris hallil ajal — umbes nelisada miljonit aastat tagasi ja said praeguse kuju üsna «hiljuti» — ligikaudu paari-kolme tuhande aasta eest. Teise stendi materjalid näitavad Vaika lindude rõngastamist. Edasi tutvute juba Vilsandi ja teda ümbritsevate meresaarte ja paljude lindudega ja muuga.

Seejärel viib teie teekond edasi lääne. Nõmmekadakad, vanad tuulikud küngastel, omapärased aiatarad, kõrged kaevukoogud, saare põhjaserval mühiseb ilus männimets. Siis aga viiskuus minutit aerudega tõmbamist ja kerge sõiduki nina mürksab vastu esimese kaljusaare kivipurust kallast...

Kaunil Äänisjärve saarel

Kui astute rongilt maha Petrozavodski jaamas ja heidate esimese pilgu Karjala pealinnale, jääb silm peatuma Äänisjärvel. Linn paikneb järve läänekaldal ja suuremad tänavad viivad pärimäge selle äärde.

Igale võõrale annab sealt rahvas nõu — tehke sõit järvele, käige ära Kiži saarel.

Aina uued ja kaunimad neemed ja saared ilmuvad meie teele. Tihe põlismets, kaljurahnud, kiviread, vajuvad pikkamööda vette... Seal ida pool aga läheb Äänisjärv taevaga kokku. Peipsist on ta rohkem kui poole suurem ja igapidi annab ta Karjala sisemere mõõdu välja. Saari aga loetakse seal koguni tuhat kuussada viiskümmend.

(Järg lk. 4)

ORKESTER tušš!

Gustav-Evert Mesiäinen 80

5. juulil jõuab energeetika- ja elektrotehnikateaduskonna hoone komandant Gustav-Evert Mesiäinen oma elu. kaheksakümnenda verstapostini.

Juubilari elukäik on olnud tööja võitlusrohke. Nõukogude võimu kindlustamisele aitas ta kaasa selle algusest saadik. 1918. aastal töötas ta õpetajana Toksova Rahvaülikoolis Leningradi lähistel ja võttis seal aktiivselt osa kommunistliku klubi tegevusest. Ta on tegutsenud aktiivse ateistina, üle neljakümne aasta on ta töötanud hariduspõllul. Head vilja kandis tema töö muusikategelasena. Õppetöö eeskujuliku organiseerimise ja aktiivse ühiskondliku tegevuse eest autasustati teda 1947. aastal rinnamärgiga «Haridustöö eesrindlane».

Saksa okupatsiooniajal tuli Gustav-Evert Mesiäinenil nõukogude võimusse lojaalse suhtumise eest kanda karistust. Tänu tema tublidusele suudeti Saksa vägede taganemisel Eestist päästa Kehra kooli vara.

Meie pere vanim liige Gustav-

Evert Mesiäinen on instituudis töötanud 13 aastat. Tunneme teda kui nooruslikku, energilist ja alati abivalmis inimest.

Soovime juubilarile palju õnne ja rõõmurikkaid päevi!

positsiooni üliõpilasorganisatsioonis. Värvipaela kandmise õigust ei ole kõigil üliõpilastel, vaid esimese astmena üliõpilaskomitee liikmetel.

Üliõpilaste hulgas on eelistatumaks rüüpeks õlu. Kangemaid jooke puhtal kujul pruugitakse harva. Võib öelda, et joogid on suhteliselt kallid. 50-grammiline kerge kokteil maksab 4—5 marka.

Selgus, et nii eesti kui ka ka soome üliõpilaste ühiseks jooneks on lauluarmastus, kusjuures ühiseks nõrkuseks on sõnade vähene tundmine. Soome üliõpilased on püüdnud viimast puudust leevendada üliõpilaslaulikute väljaandmisega, milliste tarvilamist kohapeal ei peeta piinlikuks. Meie lauludest tuntakse «Saaremaa valssi» ja «Rannakolhoosis», vanadest «Noorus on ilus aeg», «Ants oli aus saunamees» ja mõnda teist.

Lõunaks on 240 km seljataga ning meid võtavad vastu Turu ülikooli üliõpilasorganisatsioonide esindajad. Turu on ajalooline Soome pealinn ja esimese ülikooli «Turkun Akadeemia» (1640) asukohaks 1827. a. tulekahju järel viidi ülikool üle Helsingi ning alles käesoleval sajandil sai Turu uuesti ülikooli. Üliõpilasmaja on ehitatud alles viiekümnendatel aastatel. Nii nagu mujalgi on ka selles ühiselamus suvel hotell. Meile määratud kolmekohaline külalistetuba on põhikorpuse kõrgeimal — seitsmendal korrusel. Viimasena ehitatud osa üliõpilasmajast on üheteistkümnekorruseline. Majas on 560 kohta, mis rahuldab alla poole eluaset taotlevate üliõpilaste soovidest. Majandamine nagu mujalgi — kommerts-ettevõte. Ehituseks saadud laenudelt maksab üliõpilasorganisatsioon 8—9% aastas. Kurdetakse, et laenuprotsent Soomes on kõrge, sest vaba rahakapitali olevat vähe.

Turu ülikoolis on eriti selgesti tunda, kuivõrd vajalikud on tihedamad suhted Soome ja Nõukogude Eesti üliõpilaste vahel, suhted, mis kujundaks normaalse proportsiooni 21 000 Nõukogude Eesti üliõpilase ja 70 Rootsis elava «Ugala» korporatsiooni liikme töö ja tegevuse tundmisel. Tihedamate suhete vajadusest kõneleb ka fakt, et seni õpetavad soome filoloogidele eesti keelt väliseestlastest õpetajad, kes rohkem kui 20 aasta kestel ei ole kontaktis Eestis toimunud keele arenguga. Rääkides varemalt Jyväskyläs eesti keelt õppinud Pertti Hyveneniga selgus, et kogu õppeaja kestel tema poolt kasutatud kirjandus oli välja antud väljaspool Eestit. Tundub, et selline praktika ei ole õige. Eesti keelt tuleks õppida ikkagi sellisena nagu ta on kasutusel keele kodumaal.

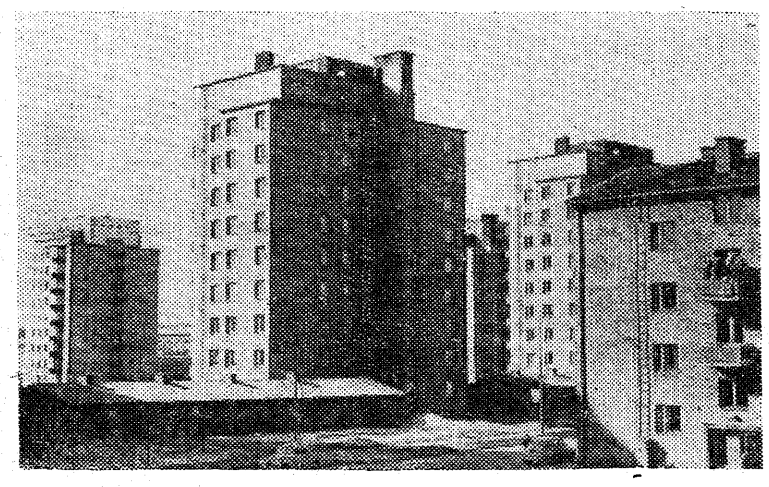

Uued elamud Tamperes

Tihedamate kontaktide vajadusest kõneleb ka fakt, et õhtul toimunud pidulikul dineel Turu lähedal asuvas «Kaivuhuones» märkis üks organisatsiooni juhatuse liikmetest, et Nõukogude Eesti lippu näeb ta esmakordselt. Samas leppisime põhimõtteliselt kokku Tartu ja Turu ülikooli tutvustavate näituste vahetamise kohta.

Eelöeldu ei tähenda, et Turu üliõpilased üldse ei tunneks kaasaegset Tartu Ülikooli või ei oleks midagi kuulnud Nõukogude Eesti üliõpilaste elust. Ei, seda mitte. Kuid ometi on senised suhted küllaltki põgusad, teadmised fragmentlikud. Põhiline seisab alles ees.

Keskpäeval võttis meid vastu Turu ülikooli prorektor Martti Kantola ja andis ülevaate õppeasutuse töö organiseerimisest. Õppeprotsess Soome ülikoolis on tunduvalt erinev meie omast. Auditoorse töö maht on suhteliselt väike, pearõhk on iseseisval tööl. Puudub kindlapiiriliselt ajastatud eksamisessioon. Eksameid sooritatakse vastava aine osa läbivõtmise järel kogu aasta ringselt. Eksamite arv on suuresti erinev olenevalt teaduskondadest ja erialadest. Öeldi, et see võib kõikuda viiest kuni kolmekümneni. Ülikooli lõpetamiseks on vaja koguda teatud punktide arv kusjuures kogusummas võetakse arvesse ka kesiselt sooritatud eksami eest saadud üks punkt. Seega võib ülikooli lõpetada viie-kuue maksimumhindele sooritatud või siis paarikümne kesise eksamiga. Põhiõppemaksuks Turu ülikoolis on 40 marka semestris. Stipendiumi saab üks või kaks sajast üliõpilasest.

Õhtul avati Turu rahvusvaheline üliõpilasklubi. Koos oli üliõpilasi mitmetest maadest. Huvitav jutuajamine toimus Hollandis õppiva arstiteaduse üliõpilasega, kes viibis Turus praktikal. Kohale oli ta sõitnud «autostopiga». See ei ole mitte «autostopp» meie mõistes, vaid lihtsalt tee peal pöidla tõstmise teel mõnele autole pealesaamine. Soomes on see küllalt levinud sõiduviisiks, eriti üliõpilaste ja vaba päeva saanud sõdurite hulgas.

Rääkides esimestest üliõpilasaastatest väitis meie uus tuttav, et just põhiliselt esimese aasta jooksul peab kujunema üliõpilasest teadusliku enesedistsipliiniga isiksus. Esimene ülikooliaasta peab näitama, kas kujuneb välja harjumus iseseisvaks tööks või mitte. Kui ei kujune, siis taolise inimese koht ei ole ülikoolis. Tal oli mõnetiigi õigus. Tundub, et jätta enesedistsipliini ning töö-harjumuse kujundamine iga üliõpilase isiklikuks asjaks ilma organiseeritud mõjutuseta pole õige. Kuid teisest küljest pole nende omaduste kujundamisel samuti õige tugineda ainult organiseeritud välisele mõjutusele.

Kontrolöriks üliõpilasklubi uksel, einelaua müüjaks, kastide tõstjateks ja laudade koristajateks olid üliõpilased, kes raha puudumise tõttu ei olnud õigeaegselt tasunud üüri ühiselamus. Klubis valitseb sundimatu õhkkond. Võib alustada juttu ükskõik kellega, katkestada selle ilma piinlikkuseta ükskõik millal ja liikuda edasi.

Pärastlõunal olime Helsingi ülikooli üliõpilasorganisatsiooni külalisteks. Helsingi ülikool on Soome suurim. Siin õpib üle 15 000 üliõpilase ja rohkem kui kolmandik neist ajalugu ja filoloogiat. Sealne üliõpilasmaja on Soome üliõpilasorganisatsioonide suurimaks keskuseks. Kuigi Helsingi ülikooliga on meil juba mitmeid traditsiooniks kujunenud suhtlemisvorme (näiteks Tartu ja Helsingi ülikooli üliõpilaste vaheline matškohtumine kergejõustikus, mis tänavu toimub septembris Helsingis, vastastikused külaskäigud) ei ole põhjust lugeda neid küllaldaseks. Lepime kokku edaspidiseks delegatsioonide vahetamiseks, osavõtu kohta rahvusvahelisest üliõpilasnädalast, tutvustavate näituste organiseerimise asjus. Avaldasime soovi, et üliõpilasorganisatsioonide juhatus senisest rohkem huvituks Nõukogude—Soome sõprusnädala raamides Soome sõitvatest meie üliõpilastest.

Järgmisel hommikupoolikul tutvusime üliõpilaste tervishoiuametiga. Tervishoiuteenistus on samuti üks lõik üliõpilasorganisatsioonide tööst ja organiseeritud, võiks öelda — pool-kommertsprintsiibil. Iga üliõpilane maksab tervishoiuteenistusele 8 marka semestris. Ravikabinetid on kaasaegselt ja hästi sisustatud. Igas hambaravi kabinetis asub ka röntgeniaparaat. Ühekordne visiit hambaarsti juurde (visiidi kestuseks on arvestatud 20 min.) maksab üliõpilasele 7 marka (umbes 2 rubla). Öeldi, et see on üle kahe korra odavam kui eraarsti juures.

Õhtupoolikul käisime Helsingi Tehnikaülikoolis Otaniemis. Praegu on Otaniemi kompleks veel lõpetamata. Kuid see mis on juba ehitatud, on maksimaalselt kaasaegne, võiks isegi öelda — modernne. Materjaliks tellis ja puit. On huvipakkuv, et insenere ettevalmistava kõrgema õppeasutuse hoone sisekujundusel pole kasutatud sünteetilisi materjale. Omaette ehitusimeks on rajatav üliõpilasmaja «Dipoli». Kui normaalsel hoonel on neli nurka, siis «Dipolil» on neid 106. Majja tuleb lisaks juhatuse ruumidele kontserdisaal, kaks restorani ja õllekelder ning muud üliõpilaseluks vajalik.

Helsingi Tehnikaülikooli üliõpilasorganisatsioonide esindajatega leppisime kokku korvpalli matškohtumise korraldamiseks käesoleval aastal Tallinnas, et panna alus edasipidistele laiematele sportlikele sidemetele Tallinna Polütehnilise Instituudi ja Helsingi Tehnikaülikooli vahel. Põhimõtteline kokkulepe saavutati ka rahvusvahelisest üliõpilasnädalast osavõtuks ja näituste vahetamiseks.

Siis jõudis kätte laupäev. Käes on meie sõidu viimane päev. Võib konstateerida, et programm on olnud tihe. On paljugi järelemõtlemiseks ja arutamiseks, on täheldatud mitmeidki olulisi erinevusi eesti ja soome üliõpilaste elus. On loodud mitmeid lähtepositsioone edaspidiseks tihedamaks läbikäimiseks ja mõttevahetuseks. Kuid meil ja põhjanaabritel leidub kahtlematult arvukalt probleeme. Edaspiid on vaja kahtlemata leida rohkem aega ka probleemide sügavamaks arutlemiseks. Olgu need tulised vaidlused või erinevate positsioonide kokkupõrge, kuid eks seegi lähenda eri maade üliõpilasi. Jõudis kätte pühapäeva hommik. Veel viimased käepigistused, parimad soovid edasisteks kohtumisteks Tallinnas ja Helsingis, Tartus ja Turus ja «Vanemuine» klaarib otsad.

Kaunil Äänisjärve saarel

(Algus lk. 3)

«Lermontov» viib meid ühele saarele ja selle nimeks ongi Kiži. Juba kaugelt tunneb selle ära sest saart taoliste «tundemärkidega» ja omapäraga ei leidu vist terves maailmas.

Kuuekümne kuue kilomeetri pikkune reis Karjala pealinnast jääb selja taha. Kuppelkirikud, kabelid, tornid, mahukad elamud

Teeme külaskäigu Karjala Arhitektuuri Muuseumi.

Otse kalda lähedal asuv omapärane ehitiste rühm. Preobraženskaja kiriku 22 kuplit tõusevad mitme korrusena 35 meetri kõrgusele. Meistrid ehitasid selle hoone juba aastal 1714 ja panid selle kokku nii, et nende kirved ja haamrid ei löönud ühtki korda naelapeale. Naelu see hoone ei tunne.

Pool aastasada hiljem sai siin valmis Pokrovskaja kirik. Kaunistustega portaalid, kupleid küll vähem, kuid meistritöö oskustest ja osavusest kõneleb ka siin iga detail. Kirikute vahel seisab sihvakas kellatorn.

Mõnikümmend sammu edasi ja nüüd seisab saare külaline karjala taluehitise ees (meie pildil). Selle ehitasid meistrid Ošenevo külas aastal 1876. Ka siin saab imetleda puuseppade andekust ja ilumeelt — esikülje pikk rõdu ja tema väiksemad kaaslased, aknasambad, räästa- ja katuseserva kaunistavad lauad on täis nikerdusi. Teid palutakse astuda teisele korrusele. Seal asub nagu väike muuseum. Mitmel seinal naiste käsitööesemed — rikkalik ja kaunis kaasavara mitmele tütrele korraga. Meestepere aga meisterdas sügis- ja talveõhtutel nii toredaid nõusid ja tarberiistu.

Need kaks aita eelmisest sajandist toodi siia Prääsäst. Põlluvilja ja karjasaadusi pandi siin kahele majakorrusele ja vana karjala tava järgi nikerdas ehitusmehe käsi ka siin iga nurga, piida, aknaraami ja katuseääre jaoks mõne kaunistuse.

See tuuleveski ehitati kunagi Äänisjärve taguseil mail. Ta on kogukam kui meie saarte «tuulingud» ja tervelt kaheksa tiivaga. Kivid, rattad ja teised jahvatustöö masinad nagu ootaksid silmapilku, millal tuuled paneksid nad käima.

Kuid saarel näeme veel teisigi vana ehituskunsti toredaid tunnismehi. Kui nendega kõigiga tutvust oleme teinud, on kulunud mitu tunnikest. Kuid mis seal kõike näeb ja kuuleb, see tasub toreda merereisi kindlasti ära.

ANTS REBANE

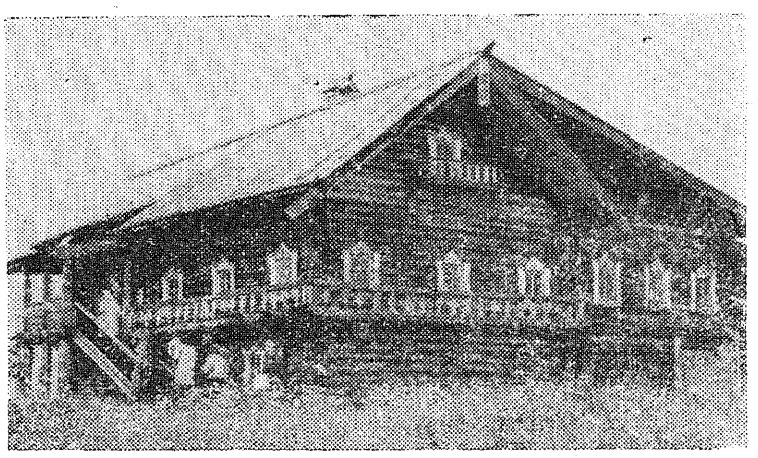

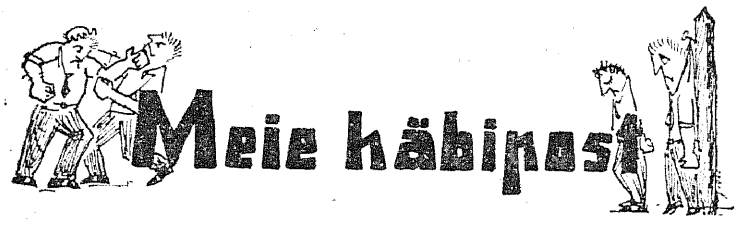

Väljavõtteid ühest paksust kaustikust

«Tallinna Polütehnilise Instituudi Rektorile.

Juuresolevalt saadan Teile sisuliseks lahendamiseks materjalid Teie instituudi üliõpilaste **Peeter Juhani, Heldur Mäenurme** ja **Mart Aleksandersoni** kohta, kes olid 14. mail 1966. a. kinni peetud miilitsatöötajate poolt ja toimetatud Tallinna Keskrajooni TSN TK Miilitsaosakonda.

Miilitsaosakonna ülem

*

Seletus.

Miilitsaosakonna Ülemale

Laupäeval, 14. 05. 66. a. oli vaja külastada rühmakaaslast, kes elab Lenini pst. TPI ühiselamus. Seal tekkis **arusaamatus kolme noormehega,** kes pidasid seal pidu. Nad **tungisid minule kallale.**

Jooksin nende eest oma sõbra juurde, kes elab kino «Sõpruse» taga. Ka kaks noormeest ajasid mind sinnani taga. Sealt samast ka meid miilitsajaoskonda toodi. **Vahepeal jõudsid «sõbrad» minu vasaku silma lüüa siniseks.**

15. 05. 66 P. Juhani, TM-101

*

Täiendav seletus Miilitsaosakonna Ülemale.

Laupäeval 14. 05. 66. a. olin restoran «Kevades» kuni 00.30-ni. Peale restoranist väljumist läksin üksinda Lenini pst. olevasse TPI ühiselamusse. Mul oli vaja näha ja rääkida oma **rühmavanema L. Varesega.** Oli vaja arutada viimase loenguga seotud küsimusi. Oli vaja just sellepärast, et **mina ei olnud eelmine päev koolis.** Kuna L. Varese tuba oli kinni, siis ma läksin vastas asuvasse tuppa, **kus oli kahjuks pidu.** Kui ma sisse astusin, siis kohe üks noormees pistis karjuma, et iga poja ei tule luba küsimata tuppa. Mina muidugi vastasin kohe, et iga rebane ei tule mind kamandama ja mis sa kuradi mölakas üldse karjud siin. Rohkem ma enam pärida ei jõudnud, kuna kolm noormeest tulid mulle kallale. Nad tõmbasid mind pikali ja hakkasid mind taguma. Õnneks sain ennast lahti rabeleda ja jooksu pista... Jooksin Harju tn. 5 hoovi... Seal elab mu tuttav T. Kaasik... Üks noormees tungis mulle kallale ja lõi mind pikali **ühte vanni.** See noormees hakkas mind jalgadega taguma, ise samal ajal ähvardades mind surnuks lüüa. Sellepärast on mul ühel hambal pragu ja silmahambal kild ära... Ma hakkasin oma sõpra hüüdma. Sellepeale võttis pintsakuga noormees kõrist kinni, et sa kuradi raisk veel karjud siin. Vahepeal ma olin ühte «sõpra» hammustanud, aga see oli enesekaitseks.

16. 05. 66 P. Juhani

*

«Iseloomustus

Üliõpilane Juhani, Peeter astus TPI majandusteaduskonda 1962. a. **sügisel,** omades masinaehitusettevõttes töötamise staaži.

Vajalike eelduste olemasolule vaatamata **ei kuulu Peeter Juhani edukalt töötavate üliõpilaste hulka. Kõikidel** eksamisessioonidel on ta saanud vähemalt ühe mitterahuldava hinde...

Üliõpilane Juhani on rühmas sattunud **õppeedukuselt kõige nõrgemate hulka eeskätt nõrga õppedistsipliini tõttu, loengu- ja harjutustundidest arvukate puudumiste tõttu.**

01. 06. 66

TPI Majandusteaduskonna dekaan»

*

«S. Sade, rühmakaaslane: «Hästi tunnen... Juhanit töökaaslasena uudismaalt. Juhani, Peeter tarvitas ka uudismaal viina ja palju ei puudunud, et teda poleks Tallinna tagasi saadetud.»»

*

«TPI Seltsimehelikule Kohtule

Laupäeval, 14. mail tulid minu poole rühma kaaslased ning **istusime lauas, nendel oli kaasa toodud 2 viru valget, 2 veini, 1 kirsiliköör,** istusime lauas ning **tuppa tuli noormees (purjus) ning hakkas (laialt) kitarri kiskuma.**

Mäenurm, Heldur ja Aleksanderson, Mart hakkasid teda välja ajama. **See poiss lõi Mäenurm Heldurit näkku ja siis nad ajasid ta trepist alla.** Mina seda lõpuks ei näinud, kuid ta oli veel poisse löönud ja jooksu pannud, poisid jooksid järele ja siis saigi miilits nad kätte.

Tütarlaste aadressil ebatsensuurseid väljendeid polnud.

Teder Jaan tuli hiljem.

30. 05. 66

L. Korjus.»

*

«... Tuli sisse noormees, mantlihõlmad laiali. **Tõstis käe ja ütles: «Nüüd hakkame laulma seda...»** (Mida nimelt, ei tea). Ja kui keegi midagi ei öelnud, hakkas uuesti. **Mäenurm ütles, et mingu ta minema.** Tema muidugi ei läinud ja **seepeale tõusid meie poisid ja lihtsalt tõukasid ta välja.**

Toas midagi ebatsensuurset tütarlaste kohta see noormees ei ütelnud **(s. t. mina ei kuulnud).**

30. 06. 66.

K. Varjend»

*

«... **Poistel oli kaks pudelit viina kaasas... Kella ühe paiku tuli tuppa purjus poiss, kaks mantlit seljas (!). Me laulsime. Ta jorutas kaasa. Ütles midagi halvasti, mille peale Teder, Jaan ütles, et õppigu enne kombeid.** Poiss hakkas norima, et lähme nurga taha. Seepeale tõusis Heldur Mäenurm ja viis ta välja. Edasisest ma ei tea, välja ei läinud.

E. Möldre

«... 14. mail (vastu 15-ndat) pidasime rühmakaaslase sünnipäeva. Oli üldine lõbus koosviibimine seni, kuni keegi seltsimees segas meie olemist. Kui tegin märkuse viisakuse kohta, **tormas võõras seltsimees mu poole ja hakkas veel mind sõimama, tarvitas mu aadressil sõnu: «nublu», «rebane».** Seltsimehed astusid mu kaitseks välja — viisid ruumist välja selle võõra. Sellega peotuju rikutud, hakkasime tasakesti koju minema (umbes kell 1.00).

Jaan Teder.»

«... Saime kokku grupikaaslastega kohvikus **«Tallinn».** Seal tegime otsuse, et läheme külla Laine Korjusele. **Ostsime pudeli viina** ja läksime sinna. Umbes 24.00 olime Vasariga koridoris ja siis tuli sinna üks noormees. Sel momendil läksime Vasariga trepist alla. Vähese aja pärast tuli noormees trepist alla. veel tulid alal mõned poisid meie seltskonnast, **mingit kaklust trepil sel momendil ei olnud.**

A. Talkop.»

Seletus.

Laupäeva öösel vastu pühapäeva umbes kella 1.00 paiku kuulsin mina oma maja hoovis korteri akna all hüüdu: «Kuzinen, tule appi.» (Kuzinen on minu hüüdnimi)... Minnes välja vaatama, milles seisab asi, **oli Juhani pikali ГУМ-i veokastis** ja **teine mulle tundmatu noormees lõi teda.** Koos oma ema Kaasik Elfriedega õnnestus meil see noormees Juhani pealt ära tõmmata.

Juhani Peetrit tunnen alates 1960. aastast ja töötasime koos **Tallinna Kontroll-Mööduriistade tehases** (!) ühe aasta kuni 1961. aastani, mil läksin õppima Tartu Riiklikku Ülikooli, kus õpin kuni käesoleva ajani. Lähemat sõprust meie vahel ei ole, oleme vahetevahel kokku saanud, kui olen viibinud Tallinnas...

Juhani silma alune oli siniseks löödud ja silm oli paistes. Ema Kaasik, Elfriede puhastas silma natuke, enne, kui miilitsatöötajad Juhani kui ka need kaks noormeest ära viisid.

Tallinnas, 30. V 66.

Tiit Kaasik.»

TPI Seltsimehelik kohus otsustas:

Teha Mart Aleksandersonile **ühiskondlik noomitus koos avaldamisega ajalehes.**

2. Anda materjal Peeter Juhani ja Heldur Mäenurme osas üle rektorile ettepanekuga:

a) avaldada **Heldur Mäenurmele vali noomitus ühes hoiatusega** ja

b) **eksmatrikuleerida Peeter** Juhani.

Eesistuja
Kohtu liikmed

SPORT • SPORT

Võitsime üliõpilaste suvespartakiaadi

Meie ja teiste kõrgemate õppeasutuste perele on alati kõige tähtsamaks ürituseks olnud vabariiklikud ja ülelidiulised üliõpilasvõistlused. Kui varemalt selgitati vabariigis võitjad ainult üksikutel spordialadel, siis alates möödunud aastast tehakse kõrgemate koolide vahel kokkuvõtteid ka spuvespartakiaadi üldvõitja selgitamiseks. TPI on spartakiaadi üldvõitja rändkarika omandanud mõlemal aastal.

Tänavusel VII suvespartakiaadil oli kavas 20 spordiala (korv-, võrk- ja väravpallis on naiste ja meeste võistkonnad arvestatud eraldi aladena), millest kokkuvõtete tegemisel arvestati tulemusi kümnel paremal, kusjuures kohustuslikult arvesse minevateks aladeks olid kergejõustik, sportlik võimlemine, korv- ja võrkpall.

Tulemused Eesti NSV üliõpilaste VII suvespartakiaadil kujunesid alljärgnevaks:

EESTI NSV ÜLIÕPILASTE VII SUVESPARTAKIAADI KOKKUVÕTTED

Spordiala	TPI	TRÜ	EPA	TPedI
1. Poks	II	III	I	—
2. Klassikaline maadlus	I	II	III	—
3. Vabamaadlus	I	II	III	—
4. Tõstmine	I	III	II	—
5. Ujumine	II	III		I
6. Lauatennis	I	II	III	IV
7. Väravpall naised	—	I		II
mehed	I	II	III	—
8. Sportlik võimlemine	II	II	IV	III
9. Korvpall naised	II	I	III	IV
mehed	I	II	III	IV
10. Võrkpall naised	II	I	IV	III
mehed	I	II	IV	III
11. Kunstiline võimlemine	III	I		II
12. Rühmvõimlemine	II	I		
13. Vehklemine	II	III	—	I
14. Tennis	I	II	—	—
15. Orienteerumine	II	I	III	IV
16. Laskmine	III	I	II	
17. Kergejõustik	II	I	IV	III
(Suusatamine	I	II	III	IV)
Kokkuvõttes punkte	11	12	29	26
koht	I	II	IV	III

Täname kõiki õppejõude, treenereid ja üliõpilasi, kes meie instituudi võidule kaasa aitasid ja soovime edu neile, kes suvel võistlevad õppeasutuse ja vabariigi nimel NSV Liidu üliõpilaste V suvespordimängudel.

H. MAANSO

Minski spordifoorumi eel

Tänavused NSV Liidu üliõpilaste suvised spordimängud toimuvad 20 spordialal Minskis. Eesti NSV üliõpilaskond on esindatud 14 spordialal (real aladel üksikute võistlejatega). Seekordne osavõtt üleliidulistest spordimängudest on võimaldatud ainult kõrge meisterlikkusega üliõpilassportlastel: meistritel ja meistrikandidaatidel, spordimängudes I spordijärku omavatel võistkondadel ning erandina ujumises ja kergejõustikus ka I järgu sportlastel, kes on sündinud 1946. ja 1947. aastatel.

Tänavuse võistlusjuhendi põhjal võistlevad spordimängudes nii õppeasutuste kui ka linna kõrgemate õppeasutuste koondvõistkondade koosseisud, teistel spordialadel aga vabariigi kõrgemate koolide koondvõistkonnad. Võistkondade koosseisus võivad võistelda ka aspirandid ja õppejõud. Sellest tingitult on konkurents tunduvalt tõusnud võrreldes eelmiste spordimängudega.

Vabariikliku spartakiaadi võistlustulemuste põhjal saavutasid õiguse üleliidulistel võistlustel esinemiseks TPI korv-, võrk- ja väravpallimeeskond, lauatennise, male ja tennise võistkond. Koondvõistkonna koosseisus esinevad instituudi paremad vehklejad ja kergejõustiklased koos teiste kõrgemate õppeasutuste üliõpilasparemikuga.

Ettevalmistusperioodi viimane etapp on jõudmas otsustavasse perioodi. Võrkpallurite ettevalmistuskohaks on Klooga spordibaas. Sealt edasi on tihe võistluskalender mitmete võistlussõitudega, osalise ettevalmistamisega Viljandis ja sealt suundutakse alagrupimängudele, mis toimuvad Tuulas. Eelmängudes tuleb kohtuda Moskva, Kirgiisia, Vene Föderatsiooni I ja Tadžikistani meeskondadega.

Instituudi korvpallimeeskond alustab lõpuviimistlust Klooga spordibaasis ja sealt algab sõit Tbilisis toimuvale eelturniirile, kus meie eelmise spartakiaadi meistermeeskonna vastasteks on enne finaali pääsemist Gruusia, Usbekistani, Kasahstani ja Turkmeenia meeskonnad.

Väravpallurid valmistuvad teekonda Tšerkassõsse, kus tuleb kohtuda Moskva I, Leningradi II, Moskva II, Moldaavia ja Ukraina II meeskonnaga.

Instituudi lauatennisistid on harjutanud hoolsalt ja finaalvõistluste eelne harjutusperiood viiakse läbi Tallinnas. Vabariigi kõrgemate koolide vehklemisesindus viib ettevalmsituse läbi Klooga spordibaasis.

Tallinnas valmistuvad Minski spordilahinguteks veel instituudi kergejõustiklased ja tennise võistkond. Esmakordselt siirdub suurvõistlustele instituudi malevõistkond, võttes enne osa eelturniirist Lvovis.

Tänavused üliõpilasvõistlused on pühendatud Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 50. aastapäevale ja peavad andma hea reservi ka XIX olümpiamängude koondvõistkondadesse. Üleliiduline üritus kohustab ka instituudi paremaid üliõpilassportlasi suhtuma täie tõsidusega viimasesse ettevalmistusperioodi — tuleb ju varsti kaitsta nii instituudi kui ka vabariigi kõrgemate koolide spordiau üleliidulisel spordiareenil.

A. JÜRISSON

ETKVL Ehitusvalitsuses vajatakse alalisele ja ajutisele ehitustöödele üliõpilasi.

Objektid asuvad Tallinnas, Jõgeval, Paides, Võrus, Pärnus, Haapsalus ja Rakveres.

Tasu tükitöö alusel. Teenida võib kuus 100—120 rubla ja rohkemgi. Teateid saab ETKVL Ehitusvalitsuses Tallinn, Türi tn. 9, telef. 619-80, 619-46 ja 619-45.

TOIMETAJA ASET. V. VOLT

Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института, газета «Таллинский политехник».

Hind 2 kop.

Tellimise nr. 1972

MB 06048

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk 40/42.